

KVĚTA ROVNANSKÁ AKA TEIHEREAN

A. JAN Č. GALETA

Květa se narodila v Tarosu před čtyřiceti lety a dodneška ve městě na okraji civilizace žije. Je hrdá na své rodiče, kteří přišli v první kolonizační vlně. Museli totiž tvrdě bojovat o přežití v začátcích osídlení a podařilo se jim udržet se, protože byli pracovití a poctiví. Vychovali Květu se vši láskou s péčí, jakou mají rodiče dítěti dát.

Jejich smrt na horečku, která se roku 853 k.l. Tarosem prohnala, pro ni byla těžká. Ačkoliv se se svou ztrátou již jakž takž vyrovnala, pořád je to bolavé místo. Stačí do něj jen trochu zašourat a pohodová nálada, jakou mladá žena běžně oplývá, bude ta tam. Úsměv vystřídá zámračivost, deprese a podráždění. Alespoň, že doby, kdy se při pomýšlení na svou osobní tragédii zcela hroutila v slzách, jsou už pryč.

Květininí rodiče sice byli jen obyčejní hrnčíři, ale chtěli pro svou dceru samozřejmě to nejlepší. Když se dívka nadchla pro hudbu a zpěv, koupili jí první citeru. A jakmile po čase vyšlo najevo, že má opravdový talent, rodiče neváhali a poslali ji na Bardskou akademii do Albirea. Na studium sice padly všechny rodinné úspory, ale nikdy toho nelitovali.

Květa excelovala už při přijímacích zkouškách a po celou dobu studia v dalekém Albireu se jí dařilo, takže rodiče na ni byli opravdu pyšní. Byla oblíbená žáky i učiteli a ukončila Akademii na výbornou. Vysloužila si dokonce přímo od děkanky Drahoslavy Zlatozpěvné přezdívku Teiherean. Což je podle pověstí jméno dávné pěvkyně, žijící za dob Devíti knížectví právě v Květině rodišti Tarosu. Dívka i dnes tuto přezdívku používá jako umělecké jméno. Zvláště, když má jednat s někým, koho nezná, je pro ni přirozené představit se přezdívkou.

Všichni učitelé z Akademie jí prorokovali velkou kariéru a tu Květa skutečně mohla nastartovat. Dostala totiž příslib mecenátu od Peliona er Gwendor, hraběte z Pernuwaru, synovce krále Waldena. Pan hrabě se nabídnul, že jí poskytne ubytování a rentu, pokud pro něj bude hrát a nebude jí bránit ani v dalším uměleckém rozvoji.

To však znamenalo, že by musela zůstat v Albireu. A to se Květě nechtělo. Odmítla velkorysou nabídku, čímž šokovala většinu kolegů studentů a vydala se směr Taros, kde na ni toužebně čekali rodiče. Dobře udělala, neboť s nimi strávila už jen pár měsíců, než zemřeli. Kdyby přijala Pelionovu nabídku, nejspíše by je už neviděla.

V Tarosu se začala žít jako pouliční hudebnice a je tak spokojená. Bydlí na Řemeslnické ulici, v malé dřevěnici, kterou zdědila po rodičích. Jejich hrnčířskou dílnu po dlouhém přemlouvání sebe sama pronajala partičce dospívajících dívků z bohatších kruhů, které se rozhodly věnovat keramice – tedy z jejich pohledu exotickému koníčku.

V okolí rodného domku lze také Květu nejčastěji potkat. Po večerech hrává v místních hospodách a lidé využívají jejího umu i při rodinných oslavách. I když je velmi nadaná, nemá prostě tu správnou podnikavou povahu na to, aby se snažila protlačit někam výše (ať už třeba do Vznešeného městského divadla nebo například na oficiální státní či církevní oslavy). Je naprosto spokojená tam, kde je – mezi obyčejnými, prostými, ale poctivými a boдрými lidmi.

Květa sama je totiž dobrák od kosti. Ještě lépe řečeno člověk se srdcem na dlani. Mezi svými se cítí dobře. Mnoha lidem už pomohla, byť třeba s maličkostmi a ví, že kdyby sama potřebovala, má se kam obrátit.

Na Akademii se naučila spoustu triků, které život na ulici usnadňují. Obstojně umí podvádět při různých hrách. Ví, jak se ubránit napadení i jak sama zaútočit. A hlavně má medový hlas a svou citeru. V hudbě je skrytá síla každého barda a Květa je velmi dobrá bardka. Dokázala by si zpěvem a hrou omotat kolem prstu celý dav, pokud by to bylo třeba.

Květa však svých dovedností nezneužívá. Jak už bylo řečeno, kdyby chtěla a počínala si trošku více sobecky a mocichtivě, mohla by si žít ve vatě. Ona se ale spíše stará, aby se dobře měli všichni, na kterých jí záleží.

Jako správná bardka ví o všem, co se v jejím okolí šustne. V Řemeslnické a přilehlých ulicích (Zálesáků, Orlí a na Pěšince) se nestane nic, aniž by se o tom, většinou dříve, než později, nedozvěděla. Informace ovšem spíše sbírá, než že by je šířila, takže k nějaké drbně má daleko. Ráda ale dobře poradí každému, kdo ji o radu požádá.

Díky svému rozhledu se vyzná v mnoha věcech. Orientuje se v kvalitě a cenách zboží i služeb v okolí. Doporučí-li něco nebo někoho, můžete se spolehnout, že ví proč, a že nebudete zklamáni. Dobrodruhům tak může posloužit jako kvalitní informátorka, průvodkyně a v neposlední řadě milá a veselá společnost.

Květa je velmi přitažlivá žena, takže se na ní lepí mnoho chlapů. Pokud se o ni ucházejí slušně, jsou také slušně odmítnuti. Naopak pokud se chovají jako hovada, umí se o sebe bardka postarat a takové otrapy řádně usměrnit, ať už říznými slovy nebo kopancem do slabin.

Muži totiž Květu vůbec nezajímají. Od romantického vztahu se spolužačkou Jadvigou na Akademii, která se po studiích vrátila do dalekého Erinu, se však mladé bardce dosud nepodařilo najít partnerku pro život. Tedy, ne že by hledala nějak zoufale. Květa se drží hesla, že vše, co se má stát, se stane a bude to tak dobře. Takže prostě čeká, jaká situace se namane a pak teprve začíná jednat. Sama nic neinicjuje. A to se netýká jen vztahů, ale života vůbec.

A jak Květa vypadá? Na ženu má vysokou postavu. Je štíhlá a pěkně zaoblená na těch správných místech. Zvláště výstřih často využívá ve svém povolání, neboť většina mužů prostě podlehne přirozené touze se jí do dekoltu alespoň podívat, ne-li se přímo dlouze zahledět.

Bardka nosí bílou, volnou sukni těsně pod kolena a na ladných nohou má pevné boty z jelenice. Dále bílou košili s nabíranými krátkými rukávy, přes tu si obléká šněrovačku, která jen zvýrazňuje její ženské tvary. Samosebou nemá jen jedny šaty, ale jelikož má ráda bílou, málokdy jí uvidíte v něčem jiném. Šněrovačky má barevné – zelenou, červenou a žlutou. A když jí počasí venku nedovolí vyjít jen v krátkém rukávu, oblékne si ještě prošíváný kabátek a přes záda přehodí plášť.

Okolo její pohledné tváře, které dominují oříškově hnědé oči, povlávají tmavé a dlouhé kudrnaté vlasy. Na rtech jí povětšinou hraje příjemný úsměv, který odhaluje dívčiny zuby. Pod paži či přes rameno Květa takřka vždy a všude nosí červené kožené pouzdro, ve kterém se ukrývá její krásná citera. Je to její nejcennější majetek, neboť jí dostala darem od hraběte Peliona poté, co odmítla jeho nabídku. Citera není nikterak přehnaně zdobena, takže jen znalec hudebních nástrojů opravdu ocení její vyjímečnou kvalitu.

Popis pro DrD 1.6

Člověk, žena
bardka, 5. úroveň
Síla
Obratnost
Odolnost
Intelligence
Charisma

Obvykle nosí s sebou: citera a kožené pouzdro na ni, magická dýka (SZ 3, útočnost 0, OZ -1), prak, píšťala, balíček karet, hliněné hrací kuličky, kožená torna, měšec a v něm nějaké drobné, mast z nechraště (viz aplikace Času temna), svazeček kůry hwangy, rajminový přívěšek ve tvaru listu (obojí viz aplikace Oblohy z listí a drahokamů), váček se směsí čaje a bylin (dobrý na hlasivky), náhradní struny, klíče od domu, sešit (deník), olůvko na psaní a kreslení.